

Передмова

Тварини завжди чесні із собою та зі світом.
Тато

Наш песик вчора заговорив!

Батьки не повірили, але ми з братом добре чули, як Арчі сказав «дай», випрошуючи ковбаску. Хіба після такого я могла не поділитися з ним? Арчі дуже швидко проковтнув гостинця й потім стрибав від щастя по всій квартирі, кумедно бігав туди-сюди, ставав на задні лапи, застрибував на диван, перекинув вазон і лампу — радів і веселився від душі. Ми так і не зрозуміли, чому мама була незадоволена й попросила більше не давати йому ковбаси...

Але це ще не все, бо потім заговорив кіт! Мій братик насипав Моні трохи корму, і вусатий серйозно сказав: «Ма-ало-о-о!» Ну хіба не диво? Та диво справжнісіньке!

Батьки знову не повірили, але тато погодився, що тварини нас дійсно розуміють, хоча й не розмовляють людською мовою. Та в них є власна мова, розум і навіть характер. Усе, як у нас! А ще тато говорить, що я схожа на леопарда, коли граюся в хованки на дитячому майданчику,

а мій братик нагадує сонного кота, коли вранці не хоче просинатися й збиратися до садочка...

Мама каже, що тварини щасливі бути тваринами. У цьому ми теж схожі: я люблю бути дитиною. А ще звірі цінують здібності, які мають, і стають майстрами своєї справи. От коні тренуються бігати щодня, бо в них це класно виходить, а ще їм це просто подобається й приносить радість. Коти завжди лазять по деревах, ворони постійно літають, лисиці полюють, собаки все й усюди винюють і навіть отримують завдяки своєму носу справжню роботу!

Перед сном тато розказав нам казку про ехидну, потім зробив учительський вираз обличчя й поважно оголосив, що кожен хвіст має свій хист. У нас із братом немає хвостів, але точно є якийсь хист, і, може, навіть не один... Треба з'ясувати...

Отак я й заснула з думкою про хвости, крила, лапи й таланти. І що мені наснилося! Ніби тварини дійсно заговорили й почали розповідати про себе. Складно повірити? А ви самі послухайте! Перегорніть сторінку!

Любі дорослі та маленькі самотійні читайлики! Після назви кожного розділу є підказка, як читати текст, щоб краще відчутти характер тварини. Спробуйте, так цікавіше!

Кіт Моня

(ЧИТАЙТЕ НЕКВАПЛИВО ТА САМОВДОВОЛЕНО)

Посувайтесь, шановні тваринки, бо на сторінках книжки з'являюся я: популярний хатній улюбленець, ідеальний мисливець, представник найшвидших тварин на Землі, розумний і сміливий красень, від якого завмирає серце. Одним словом — його муркотичність КІТ.

Можете називати мене просто Моня. Я домашній, чи то квартирний, кіт — звичайний, але особливий. Бо всі коти, як люди, мають свій неповторний характер, здібності та звички. Ми стаємо справжніми членами сім'ї, відчуваємо настрій людей, запам'ятовуємо їхні голоси й обличчя, та й взагалі буваємо дуже приязними (якщо захочемо).

Я гордий бути котом і пишаюся своїми родичами. Пантери, гепарди, леви, рисі... — усі вони — моя рідня, і часом хочеться погостювати в когось із них на Різдво чи Великдень, але, знаєте, вдома так затишно, і диван м'який, і їжу постійно підсипають... Тому я дивлюся на них у телевізорі — теж цікаво.

А ви любите дивитися відео про котиків? Упевнений, що так! Ми — зірки інтернету, сюжети з нашими пухнастими мармизками найпопулярніші для сімейного перегляду. Скажу вам більше: вчені довели, що відео з котиками позитивно впливають на здоров'я, бо знижують рівень стресу, простими словами — заспокоюють нерви.

Та ми взагалі тварини-антистрес! Дуже помічні при втомі, хвилюваннях і випадках нудьги звичайної.

До того ж ми переймаємо настрій своїх господарів. Якщо ви маєте котика й прийшли до нього сердитим та незадоволеним, за якусь мить він теж буде не в гуморі. На характер kota впливає те, як з ним поведуться люди. Якщо хвостатого часто ображати, він може стати агресивним або ж боягузливим. У котів гарна пам'ять, тому ми запам'ятовуємо як хороші, так і погані вчинки людей.

Для людини ми тварини-компаньйони, я б навіть сказав, що друзі. Наша дружба зародилася ще кілька тисяч років тому. Коли люди почали обробляти землю й вирощувати, наприклад, зерно, з'явилася велика проблема: миші та інші гризуни, які псували врожай. І як ви думаєте, хто допоміг у боротьбі зі шкідниками? Так, ми — відважні й спритні коти.

